

חומש בראשית פרשת לך לך יבנה הגלעד

אברהם אבינו הוא בחינת שם מ"ה החדש המחיה את המלכים שנישברו פנים ואחור. שהאורות שלהם עלו למאציל, והכלים שלהם נפלו לעולם הבריאה. ואברהם מציל את השברים שהם הניצוצות, מיד הקליפה, ועל זה אומר לו מלאך דומה, שהוא מלך סדם:

כא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סָדָם שרו של גיהנם, והוא הס"מ, והוא מלך בלהות שאורב לנפש, ולכן רצה להתקוטט עם אברהם וכשראה

שכולם מסכימים להמליך את אברהם, הוכרח גם הוא להכנע בפניו ולבקש ממנו דרך פשרה **אֶל אַבְרָם ז"א הֵן לִי הַנֶּפֶשׁ**

האורות של שבעה מלכין קדמאין וְהִרְבֵּשׁ הכלים שלהם **קח לך: כב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ סָדָם**

הַרִימֹתִי יָדִי אֶל יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: כג אִם מַחֲוֹט וְעֵד שְׂרוּף

נַעַל וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר לְךָ שהכל מצד הרע **וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשֵׂרְתִּי אֶת אַבְרָם**

מכאן אנו לומדים להתרחק מגזל הגוי, כי הוא גורם להפסד ולא לרווח:

אברהם לא מחפש טובות מהס"מ, ואינו חפץ בשליטתו! ולכן לא רצה לקבל הנפשות תחת כנפי השכינה, ועל זה השתעבדו בני ישראל 400 שנה במצרים.

כד בַּלְעָדִי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עֲנֵר אֲשָׁכַל

וּמִמָּרָא אלו הם חג"ת דנוקבא **הֵם יִקְחוּ חֵלֶקם** הצדיק אינו מכריח את האחרים להיות וותרים כנגד שורות הדין, כי

הבחירה בידם: {ס}

רק אחרי ש**ענר אשכל וממרא**, אכלו את המותרות ולקחו חלקם, **אברהם לוקח את הנפש**, להביא אותה לגן עדן. ואז יוצא מיכאל שר ישראל, שהוא כהן לאל עליון, ומקבל הנפש להקריב אותה לקורבן לפני הבורא.

מלכי צדק.... **מלכ"י** גימטריה **מיכאל** עם הכולל.

מי הם ענר אשכל וממרא? הם סוד האבות!

ענר הוא אברהם

אשכל הוא יצחק... **א"ש** כ"ל... אש זה גבורה! כ"ל גימטריה נ' שערי בינה...

ממרא הוא יעקב... **ממרא** גימטריה 281 ועם הכולל גימטריה **ב' פעמים קול**, בסוד: **הקל קול יעקב**. ובסוד: מקלות מים רבים אדירים – ראשי תיבות **ממרא**.

ענר אשכל וממרא, הם כוחות הגוף הנמצאים בתוך אברהם, ואברהם לא דיבר איתם – אלא דיבר עם עצמו! **ענר** גימטריה **ש"ך**, אלו ש"ך ניצוצים שבגוף, שבהם **ל"ב ואבן**, שעדיין מסרב לקבל את הקדושה כמו שהיא... אלה רוצה לשנות... סוד **הדעת - מוח**

אשכ"ל מלשון **אשקול**... מה יצא לי מזה... סוד **הרצון לקבל - לב**

ממרא – לא זה ולא זה... הוא למעלה משניהם... **אמונה מעל לדעת!**

שלוש גישות פנימיות ושונות, שיש בכל אחד מאיתנו...

ממרא הביא לאברהם עצה על המילה, ולכן הקב"ה התגלה לאברהם באלוני ממרא!

לפי שאברהם אבינו תיקן חטא אדם הראשון, בא לו הדיבור, **במחזה!**

טו אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אחרי תיקון חטא אדם הראשון, ונצחון אברהם על המלכים. אברהם עלה למדרגת שם מ"ה

החדש, שזה עולם התיקון! **האל"ה** גימטריה **מ"ה עם ד' אותיות**. ומתוך מדרגה זו דיבר ה' אל אברהם **במחזה** **הִיָּה דָּבָר יְהוָה**

אֶל אַבְרָם בְּמַחְזֶה מחזה ולמטה, הנשמה שהיא אברהם, נמצא בגילוי, ושם יש אחיזת הרע **לֵאמֹר אֵל הִירָא**

אַבְרָם אברהם חשש שלקח שכרו בעולם הזה בעת שניצח את המלכים, או שמא יענש על שהרג הנפש במלחמה, ולכן הקב"ה אמר

לו אל תירא, כי **היראה היא במלכות**, ואברהם הוא **בתפארת!** שעובד באהבה ולא ביראה **אֲנֹכִי** זו שרי **מִנֵּן לְךָ** ג' פעמים **א"ל**

של הפנים העליונים גימטריה **מג"ן**, והם שהאירו לאברהם במלחמת המלכים וגרמו שיניצח, והם **שמגנים עליו מן הקטרוג**. **מג"ן** נוטריקון:

ממון, גוף נפש – כנגד: **בנים, חיים ומזונות**, ואת כולם הבטיח ה' לאברהם. וזה סוד מה שאנו מברכים בתפילה: **מגן אברהם! שְׂכָרְךָ**

הַרְבֵּה מְאֹד בין מצד ריבוי האורות שלו ובין מצד התיקון שלהם שמאיר על שם מ"ה שגימטריה **מא"ד: ב וַיֹּאמֶר**

אָבְרָם אֲרָנִי יְיָדוּר כֹּהֵן גִּמְטְרִיָּה אד"ם, שהוא שם מ"ה בד"א הַתֵּן לִי וְאֶנְכִּי זו שרי הוֹלֵךְ עֲרִירִי
 אברהם אמר איך אפשר שה' יתן לו שם מ"ה, אם אברהם ערירי וללא בנים. עריר"י גימטרייה שם ב"ן ומילוי המילוי **וּבֶן כְּשֶׁשׁ**
בֵּיתִי הוּא דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר דמשק רומז אל הקליפה בכל כוחותיה שהיו שולטים על אליעזר שהיה עדיין בכלל ארור
 מפני ששורשו טמא – ולכן הקדים את שם עירו לשמו, כדי לרמוז **שהקליפה שולטת עליו**. אליעזר עבד אברהם הוא **עוג מלך הבשן שנמלט**
מהבבל! ג. וַיֹּאמֶר אָבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּנָה זֶרַע שהוא שם ע"ב שבגימטרייה חס"ד **וְהִנֵּה בֵן**
בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי:

אחרי שאברהם העלה מ"ן על ידי תפילה ובקשה, יורד מ"ד!
ד. וְהִנֵּה דָבָר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר מהמלכות הנקראת דבר ה' **לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר**
יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ גימטריה שכ"ך, לרמוז על השכר העיקרי של הדבקות עם הקדושה, לא שירש אותו אליעזר
 עבדו שהוא משורש הקליפה, אלא כי צדיק כמותו שיצא ממעיו:
 הקב"ה אמר לאברהם **שיביא את הגבורות שבו ליצחק**, כי אברהם עתיד לקבל ה' חסדים!

ה. וַיֹּצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה צא מהאצטגנינות שלך – ה' הוציא את אברהם מ"ן החצוניות של החכמות שהיה נדבק אליהם
 בתחילה, והכניס אותו אל החכמה האלוקית הפנימית **וַיֹּאמֶר הֶבֱט נָא הַשְׁמִימָה** ההבטה היא **מלמעלה למטה**
וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אלו החסדים המכוסים, שהם מקור שורשו של אברהם **אִם תּוּכַל לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר**
לוֹ כֹּה יִהְיֶה זֶרַעְךָ:
ביום ד' של מעשה בראשית, הלבנה קטרגה, והקב"ה נזב בה, וירדה ממקומה, ונפלו ממנה ניצוצין שמהם
 נעשו הכוכבים! היות והלבנה נפלה מהאור שהיה לה בתחילה, גם הכוכבים אינם מאירים! ולכן נקראים
 כוכבים, מלשון **כבים**!
 כוכ"ב אותיות כ"ו כ"ב... הוי"ה וכ"ב אותיות היורדות מז"ת דבינה.

ד' פרשיות שבתפילין הם סוד ד' מוחין: **חכמה, בינה, חסד וגבורה שבדעת**. החסדים שבדעת הם סוד:
הכוכבים, והגבורות שבדעת הם סוד: המזלות.

אברהם אבינו שהוא הז"א נבנה מהחסדים שבדעת!

ו. וְהָאֵמֶן אותיות ו"ה אמ"ן. אמ"ן גימטריה 91 כמניין הוי"ה אדנ"י משולבים, שהם סוג הזיווג הקדוש של זו"ן שהם אותיות ו"ה של
 שם הוי"ה. ואי אפשר להמתיק את הדינים של המלכות שהיא צדק אלא על ידי הזיווג, שאז המלכות מקבלת החסדים של הזכר שממתקים
 את הגבורות שלה, ועל ידם היא נעשית **צדקה בִּיהוָה וַיַּחֲשֶׁבָה לוֹ צִדְקָה** אף על פי שהמיתוק בא אל המלכות מתוך
 הזיווג, עם כל זה ה' חישב לאברהם כאילו הוא היה שגרם אל הזיווג, בסוד: **כִּי פָעַל אָדָם יְשָׁלֵם לוֹ**. לרמוז ששרתה על אברהם **המלכות**
הממותקת והתלבשה אצלו במוחין – שהרי היא סוד **המחשבה**: